

Pisni zapis za potrebe uporabnikov informacij se najbolj pogosto realizira na papirnatih nosilcih (dokumenti o poslovanju, pogodbe, poročila, zapisniki, zakonski in drugi akti, in podobno), čeprav se vedno bolj uveljavljajo tudi drugi, modernejši mediji. Naj v tej zvezi omenimo le mikrofilm, ki je v nekaterih poslovnih sferah postal že nepogrešljiv medij, ali pa zaslon terminala, ki postaja splošno uporabljan medij na vseh področjih človekovega delovanja.

Kar zadeva obliko, v kateri dobi uporabnik informacijo, imamo na voljo nekoliko več možnosti. Tu pride do izraza vse bogastvo in raznolikost oblik, s katerimi je možno izraziti oz. predstaviti informacijo uporabniku tako, da si jo bo laže vtisnil v spomin.

Pri zvočni predstavitvi je največ v uporabi naravni govor, bodisi kot neposreden ali posreden govor, ali pa prenos govorne besede s pomočjo komunikacijske tehnologije. Znana, in v nekaterih okoljih zelo uporabna oblika zvočnega zapisa je kodiran zvočni zapis. V zadnjem času pa se kažejo že prvi rezultati računalniško generiranega sintetičnega govora. Poznamo dve tehniki generiranja takšnega govora: sinteza s konkatenacijo in sinteza s pravili.

Konkatenacija pomeni povezovanje in predvajanje vnaprej posnetih besed in fraz. Primer takšnega sintetičnega govora so informacije o točnem času, ki so na voljo v številnih telefonskih mrežah: tu nastane sporočilo z avtomatičnim sestavljanjem omejenega števila shranjenih fraz v popolne stavke. Zaloge shranjenih besed in fraz v novejših sistemih ni posneta na magnetni trak, temveč jo hrani-